

- rät.ning** s.
rätolrom.an [-a'n äv. rä'to-]
 s. -en -er person med
 rätoromanska till
 modersmål
rätolrom.ansk adj. -t -a
rätolrom.anska s. -n rom-
 anskt språk i sydöstra
 Schweiz o. norra Italien
rätlsida s. få r. på få fason
 på el. bukt med m.m.
rätstick.ad adj.
rätstick.ning s.
1rätt adj.; n. =, a riktig; som
 sig bör; r. man på r. plats;
 i rättan tid i lämplig el.
 föreskriven tid o.d.
2rätt adv. rakt (t.ex. r. fram,
 ut, upp); riktigt; ganska;
 just (t.ex. r. så) m.m.; r. och
 slätt helt enkelt; r. som
 det var helt plötsligt el.
 oförmodat
3rätt s. -en -er **1** i abstr. bet.
 knappast pl. det rätta, rätt-
 visa; vetenskapen om lagar;
 domstol; rättighet m.m.
2 anrättning, maträtt
1rätta s. oböjl.; i uttr. med r.
 med fog; (in)för r. inför
 domstol; (ställa) till r. i
 rätt läge, i ordning m.m.;
 finna sig till r. bli hemma-
 stadd el. beläten m.m.;
 komma till r. återfinnas,
 hitta rätta vägen, reda
 sig m.m.; gå till r. med
 ställa till svars m.m.
2rätta v. -de påvisa o. av-
 hjälpa fel; avpassa, foga
 m.m.; ordna till; jämka på
 o.d.; rätta sig (efter)
rätt.äre s. -n; pl. =, best. pl.
 rättarna arbetsledare vid
 jordbruk m.m.
rätt.arlkrans s.; skägglkrans
rätt.arling s. (mest bildl.)
 räfst o.d.
rättegång s. -en -ar
rättegångsbalk s.
rättegångsbi.träde s.
rättegångsldag s.
rättegångsför.handling s.
rättegångskost.nad s.
rättegångslo.m.bud s.
rättegångsproto.koll s.
rättegångs.isal s.
rätte.ligen adv. egentligen,
 om allt vore rätt; rätts-
 enligt, lagligen
rätt.else s. -n -r rättande,
 ändring o. förbättring, be-
 riktigande m.m.
rätt.ellsellista s.
rätte.lsnöre s. (mest bildl.)
 norm, förebild m.m.
rättlfram adj. -t -ma öppen-
 hjärtig, uppriktig, som
 går rakt på sak m.m.
rättlfram.het s.
rättlfängen adj. rättlfånet
 rättlfängna
rättlfärd.ig adj. -t -a rättråd-
 ig, ostraffad; rättvis; be-
 friad från syndaskuld m.m.
rättlfärd.iga v. -de visa vara
 oskyldig, rentvå; ge giltiga
 skäl för m.m.
rätt.färd.ig|göra v.
rätt.färd.ig|gör.else s. -n
rättlfärd.ig.het s.
rätt.färd.ig.hetslängtan s.
rätttidig avstavas rättl-
 tidig adj. -t -a
rätt.ig.het s. -en -er
rätt.ig.hets|för.klar.ing s.
rätt.ig.hets|hav.äre s. -n;
 pl. =, best. pl. rättighets-
 havarna
rätt.ig.hets|skydd s.
rätt.ika s. -n rättikor växt;
 stamknöl
rätt.ik(s)|smak s.
rättlleda v., till ¹leda
rättlled.ning s.
rättlmät.ig adj. -t -a berätt-
 igad; laglig m.m.
rättlmät.ig.het s.
rätt.ning s. -en -ar
rätt.nings|för.slag s.
rätt.nings|mall s.
rättrogen avstavas
 rätttrogen adj. renlärig
 o.d.
rättrogenhet avstavas
 rätttrogenhet s.
- rättråd.ig** adj. -t -a redlig,
 rättvis o.d.
rättråd.ig.het s.
rättsiakt s.
rättsian.språk s.
rättslap.parat s.
rättsiav.del.ning s.
rätts.be.grepp s.
rätts.be.tjänt s.
rätts.chef s.
rättslen.lig adj. -t -a
rättsfall s.
rättsfilo.sofi s.
rättsfråga s.
rättsför.måga s.
rätts.gilt.ig adj. -t -a
rättsgrund s. -en -er
rätts|hand.ling s.
rätts|haveri [-i' el. rätt's-] s.
 -et påstridigt hävdande
 av sin rätt, påstridighet
 o.d.
rätts|haver.isk [rätt's-] adj.
 -t -a
rätts|haver.ist [-is't el.
 rätt's-] s. -en -er person
 som påstridigt hävdar
 sin rätt
rätts|hist.oria s.
rätts|hist.or.isk adj. -t -a
rätts|hjäl.p s.
rätts|hjälps|byrå s. -n -er
rätts|hjälps|nämnd s.
rätts|hjälps|ärende s.
rätts|inn.ad adj.
rätts|sinne s.
rätts|sinne.hav.äre s.
rätts|sin.ig adj. -t -a
rätts|sin.ig.het s.
rätts|in.stans s.
rätts|sint adj.
rätts|sint.het s.
rätts|skaff.en.het s. redlig-
 het, rättträdighet
rätts|skaff.ens adj. oböjl. red-
 lig, rättträdig
rätts|kap.abel adj.
rätts|kap.ac.itet s.
rätts|kemi s.
rätts|kem.isk adj. -t -a
rätts|skip.ning äv. rätts|skip-
 ning s.
rätts|skriv.ning s.